

CELLDÖMÖLKI HÍRLAP

=POLITIKAI-TÁRSADALMI-ÉS-SZÉPIRODALMI-HETILAP=

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömök, gróf Széchenyi-utca 12.
Telefon: 56. Csekkszám 17.258.

Feloldó szerkesztő:

NAGY IMRE

Előfizetési árak:
1 évre 6, 1/2 évre 3, 1/4 évre 1.50 P.
Megjelenik minden szombaton.

Leveletkönyvtárak jelentőségét

nem lehet eléggé hangsúlyozni. Minden liberális és egyéb reakcionárius ellenvetéssel ugyan nem érdemes foglalkozni, de azt jó lenne észbe venni már, hogy a magyar ifjúság elküldi és szellemi elhagyatottságát tovább még akkor sem ürítettük volna, ha a megfialodott leveletintézmény segítségére nem siet a magyar nevelésnek. Az elmúlt évtizedek kultúrpolitikájának csodóját a magyar királyi vallás és közoktatásügyi miniszter ismerte be emérgé kolozsvári beszédében. Ugyanott rámutatott a tennivalókra is.

S ezen a ponton eszünkbe jut az is, amit Gombós Gyula mondott: új eszméket régi garitúrával nem lehet megvalósítani. Mi ezt úgy is mondhatjuk: a régi eszközökkel az ifjúságot művelnek és magyarul maguk meg nem tarthatjuk. A magyar ifjúság, ahol megfelelő vezetés alatt áll — ahol tehát nem akarják erőszakkal vezetni — rádobbant arra, hogy műveltség nélkül nem boldogulhat, hogy ponyva olvasással műveltséget szerezni nem lehet. S aki sajnálja a művelődés lehetőségét az ifjúságtól, aminek első forrása a jó könyv, az ellensége a magyar ifjúságnak. Hiába veszi elő csákiyas világnézetű öases lekötéket, az ifjúság szemébe vágja bármikor: ellenségem vagy, mert el akarsz zárni a világoasságtól, hogy rontó és elnyomó hatalmaknak könnyeben essék zsákmányul.

Közismert a kép Mussoliniról: egyik kezében kard, a másikban könyv. Németországban ugyanez a helyzet. A két nagyhatalom annyit tett uralomra jutása után a műveltség közkinccsételére, mint előtűk századok:

Kallay Miklós miniszterelnök pedig a kovácskezetek mondotta:

1867 meddő maradt, mert utána nem tudunk megfelelő magyar ifjúságot nevelni, hívőket a magyar ügynek.

A magyar kormány rendelet hozott a ponyva ellen, s valóban, abban a trafikban, ahol ponyva hegyek álltak, most vagy nincs semmi, vagy csupa jó és olcsó olvasmány foglal helyet. De ez az olvasmány csak arra jó, hogy még magasabb igényekre ébresszen. S ezen a fokon nem elég a füzetes irodalom, még ha elsőrendű irok alkotása sem, ide már nagy művek kellene, valóban könyvek, melyekből az ifjúság korszerű ismeretet, művészi ízlést és szemléletet sajátíthat el. Ezért vannak a kölcson könyvtárak, a vándor könyvtárak, s ezért kell minden egyesületnek, ha megbecsülésben akar részesülni a társadalom művelői részéről, korsze-

rű öltökés könyvtárral rendelkeznie s ezért kell a könyveket olvasatni is.

— Mutasd meg könyveidet s megmondom ki vagy — tartja a közdudat. Sok derek öregúról derülne ki meglepő dolgok, ha b feláthatnánk könyvállományukba. S aki elszalasztotta a fiatalság termő éveit, a szellem frissességét, az jobban teszi, ha pótolni igyekszik mulasztását a nemzeti kultúra irányában, ahelyett hogy sajnálja a jó könyvet azoktól, akik tanulni és művelődni vágyának, mert a közép és magasabb fokú iskolák elvégzése egyébként nem áll módjukban.

S példát éppen a magyar leveletintézménynek kell adnia, hogy valóban nemcsak a magyar eről képviselje ez az intézmény, hanem tagjai révén a magyar kultúrának is hordozója legyen. P.D.

Amiért harcolunk . . .

Írta: Dr. Peter Ernő

Országhódító nép voltunk, de már hosszú századok óta inkább önvédelmi háborukat vívünk. Ma megint harcban állunk és pedig történelmünknek talán legfenyegetőbb ellenségével szemben. Nemcsak területünk, határaink, szellemi vagy fizikai javaink lörögnek kockán, hanem pusztá létünk: fennmaradásunk. Ezt ma már világosan ismerjük és ezért mindnyájan tudjuk, hogy mit jelent számunkra ennek a háborúnak megnyerése.

Európának olyan pontjára rendelt bennünket a sors, ahol általában sok erő találkozik, mindegyik ütközőpont szerepünk volt. Még kis-bb jelentőségű erők mérkőzésénél sem maradunk ki a nagy helytállásból, most megkülönböztően fontos érdek számunkra; hogy a háboruban résztvegyünk és az új Európát biztosító győzelmet kivívjuk. Sokkal szerencsésebb földrajzi fekvésű országok sem

tudták megőrizni semlegességüket, hogyan tudtuk volna mi? Ezzel mindenkinek tisztában kell lennie.

A mi sorsunk közbe Európa sorsával, nem vonhatjuk ki magunkat e sorsjelölte küzdelemből sem. Évszázadokon keresztül fontos feladatokat töltöttünk be, jogot szerztünk a nemzetek közötti egyenlő elismerésre. Most is részt kérünk egy új világ megteremtésében. Ez elmult trianoni évtizedek teljes tejszámolásáért, jogaink csorbítatlan érvényesítéséért közzünk. Ez áldozatokat követel tőlünk, de áldozat, erőfeszítés nélkül nincs eredmény.

A szovjet elleni háború nemcsak hadászati erők mérkőzése, hanem világnézetek gigászi harcá is. Uj, beacéletesebb, Krisztusibb életet akarunk teremteni, de ha a bolszevizmust le nem győzzük, akkor a föld pokolla változik, az emberek lé-

leknekül, istentelen gépezetek számok, alktrázsek lesznek egy önmagát is becsapó társadalmi anarchiában. Az emberiség szellemi és gazdasági emelkedését mindenkor teljes erővel munkáló magyarság természetesen arra az oldalra állt, amely az igazabb és emberibb életért küzd.

A mai harc a jövő utját építi. Ösünk hési áldozatain épült fel multunk és jelenünk. Ezt lássuk mi is a mostani háboruban, amely önvédelmi harc, de egyben áldozathozatal is jóvőnkért. Biztosan vannak közelebbi ellenségeink is, de egyelőre a 2.000 kilométernyire lévő szovjetet kell megsemmisíteni, mert az mindegyikkél hatalmasabb és veszélyesebb. De közülben is jól kell tudnunk, hogy az új Európával szembeni igényeinket csak egy győztes háború után remélhetjük.

Külön nagy cél is lebeg szemünk előtt, amikor ezt a háborút nézzük és pedig életjogaink elismertetése s biztosítása. A Kárpátmedencében számbelihez és erősségben is vezetőkké vagyunk. Az a hivatás, amit eddig itt betöltöttünk, a jövőben megint csak ránk háruíthat. Fel kell tehát készülnünk arra, hogy Közép-Európa kibontakozásának útját egy erős, fejelemzett Magyarország fogja megszabni. Ehhez a felkészüléshez összes fizikai és szellemi erőinket a legnagyobb teljesítő képességre kell fokozni. Az áldozat, a munka nem lesz hiába való, mert nyomában új és boldogabb élet következik.

JÁRÁSBÍRÓSÁGI ELMŐK

TÁVOZÁSA. A Kormányzó Úr dr. Gyuk László celldömölki kir. járásbírói elnöket a szombathelyi kir. Terávényrétkhez (nincs a névké) neveszte ki. Gyuk László rövid elnökömélki hivatalos működése alatt comcsak az igazságkereső köntöz meggyarabadosítást szereste meg, hanem a társadalom minden rétege aszerint érdemelte ki, (nincs a névké) ószintén sajnáljuk. Mint értesítők új állását utóda Kiszvesszén után, illetve annak hivatalba lépése után foglalja el.

Tanít a magyar mult

2. A honfoglalás népe.

A honfoglalásról és annak előzményeiről számos feljegyzés beszélt. Csak ott a baj, hogy a hazai krónikák veszedelmesen átértelmezték, sőt többesrör egymáson koholt történetek. Egyik másikat krónikáknak még az is nagyon kérdéses, hogy ki és ki mór írta. Van aki azt is állítja, hogy egyrészt talán Mátyás Ferencz idejében került hamiatvány. A krónikák közül még amelyik legelőször álltónak mondja is magát. Árpád katonái, az is évszázadokkal későbből való. Van közöttük olyan is, amelyik szót emel csak ellen a szende-mondák ellen, melyek a nép ajkán még a régi hős énekeiben élnek. Már a krónikájai helyett ezeket legyészte volna föl. Birtományon több lenne benne az átértelmezett igazság. Legelőbb is az aradii volt az a nék, honnan vándoroltak maga a népi léték a honfoglalás köré.

Ami a múltidő háttérképe illik, ezek közt sok egykorú feljegyzés van. De legnagyobbjait rosszindulatú cél szálit árdott. Jól alig ismer el elő délnről, rosszat löböt is állit, mint aminek csak egy része is igaz lehet. Mégis úgy érzi az ember, ebből a magyarellenes írásközből több igazságot tudunk meg, mint az u. n. magyar krónikákból, melyek persze mind talán nyelven készenek.

Az kétségtelen, hogy a magyar nép a honfoglalás előtt mintegy két-három emberöltöfvel jelenik meg mint Európa szinpadjának komoly szereplője.

Honnan jött? Legvalószínűbbnek azt tartom, hogy ott felbukkott külön néppé valahol Ázsiában az Ob és Irtyx nagy folyók mentén és tőlük délre le a turáni síkságig. Lehet, hogy a nép egy része tényleg részt vett már Attila harcaiban is s így már akkor eljutott a mai földre és lördékekben itt is maradt a honfoglalásig. Az is lehet, hogy egészen más néven vándorolt azelőtt.

A honfoglalás évszázadjá már mind rendkívül felerősödött népel, itt talán a Kárpátok helei és északi határai. Erdékekben tartja a Volga, Don, Dnaper és a folyásait, a Kárpátok vidékeit, sőt az Aizdaút is. Egyes vidékeket megrohantásban a mai gépekkel hadvezérgyőztes-fővezérek vezelték. Arra is képes, hogy eszkarlómentényi, idegenek állit lakott területen végigszámulgón és börtényes szakmáccsal bánatlan lény viszta telepítési helyére. S ez a szálláshely nem lehetett közel. Egyik bizonyos császár kb egy-miliónál is több magyarok lételekét má De ha csak a fele volt is, végül hozzá a rengeteg rabzsolgató a meghódított és velük járó népeket s végül számba azt, hogy elképzelték-e. Tömegű lövél rendelkeznek. Magának a löbbmilliónyi nagy állitól megnekn is óriási legelőterület kell.

Mért jön Nyugat felé az a nép? Bizonyos nyomását a egyéb kény szentűk körülményeket erőteljes magyarázatnak érzem. Jön, mert erős és a lehető legjobb helyet akarja találni a maga számára.

Hol jön be a hazába? Majdnem azt kell mondanom is, hogy min den alkalmas helyre. Még vagyok győzde, hogy a honfoglalás előtt egy ismerik már a kárpát szorosait, hegyi legelőit, mint a tenyerüket. Er a nép nem művel elleni nép. Legfőbb műveltsége a hadi tudomány. Ezen akkor Európában senki nem versenyezhet vele. Tanul-

ja is kicsiny szerdőlő ágyaktörőből kezdve. Ruhában, díszes öltözetben gazdag, irás is van. De kár, hogy mesztarékosan elhajlították később lele.

Fényző is népünk a maga módja szerint. Aranyon, ezüstnek, réznek, vasnak bőveben van. Van embere s rabzsolgató ezek földolgozása. A magyar harcosok díszes küllő felzereléséről is van több feljegyzés. Kereskedelmi áruközvetítésére sőt még a konstantinápolyi császársággal is.

Rongótlombedget is ismer. Vezetőit rendkívül, más népekétlő egyenesen megcsodált módon tiszteli. Erők igen nagy áldozatokra késnek. Nagy elődök nagy tetteit büszke öntudattal emlegeti.

Vallásos és hősi énekek igen nagy számban vannak. Nem is vallásos. Itese névevel rom az ellenéneke. Vallású még a keresztényesség felvétele után nem tudja sokáig el felelteti Ismerit a keresztény szidó, mohamedán vallást sőt minden birtományt a buddhizmust is. Az sem lehetetlen, hogy valahol még Ázsiában e legutóbbi hatott rá legjobban. Egyelőbbében él. Az aszszonyi feleletnek nevezi. A világ egyetlen nyelve nem talált ily szép kifejezést az-élettétra.

S vajon milyen volt a nyelve? Egyet le kell szegessenék felidőnteni.

Rabzsolgató és társrabzsolgató sok idegen népel vitt magával, de ez általában érinthetetlen nyelve magyar volt. És pedig nemcsak hasonló a mai nyelvhez, hanem minden lényegesen robusztanosos a mai magyar nyelvel. A legértebb magyar írott emlékt 1200 körül keletkezett. Ha azt a Hálótt beszédel, mely elsőnek szerepelt a latin helyükbe a magyar hangokat, "magyarai" olvasnak, alig különböznek tőlük mai nyelvünkől, mint egyik mai vidék kiáltása a másiktól. S mikor a magyar Julán barát, külföldi állitón a Hálótt beszédel keletkezésé idején, valahol a Volga mentén kereszte a magyar évszázát, itt még egész vidéket lakosságával tudott a maga magyar nyelvén beszédel. Sőt azok élelénkeben emlékeztek a tőlük nyugatra elkövetett magyarokra, mint amekket illően őrdíttek. A négyzsidóit különféle aitt is nagyon maradt a kettőik közt a magyar nyelv. Többet ez már sokáig régebben alakult ki onálit földön. Az Urat és Volga mentén lakó magyarok a hosszú távú, majd ország arólam által elvezeték ősi nyelvüket, mint ahogy napjainkban folyékony a felelt be ősi nyelvének elvesztését a magyar nyelvvel írók rokonságban álló több finn-ugor nép. A Kárpátok óden ősi magyar azonban ma is azt az ősi nép nyelvét beszédel — csak hála Istennek, még azredő és garagababá kímélve — mint amilyenek a honfoglalás magyarja lelkéit dicserő, egymással és a nyelvet megújuló sok idegen-

nel érinthet. A magyar nyelv kőidéltől régebb, mint Európa sok nagy népének a nyelve. Azok ezer ével ezelőtől elődök nyelvét sokkal módón meg nem érteék. Mi azonban legutóbb nebezzégett sem találkoztunk egymás megértésében.

Látjuk tehát, hogy sem nemzetünk, sem nyelvünk történelmi régisége nem soroz minket Európa népel közé. Elődeinkre pedig nem szűgremel, hanem büszkeséggel nézünk. Harcba ma is sok a kugyalatosság. De honfoglalás népeink, ha még annyi kegyelenséggel vándorlák is Európá népel, akár is kiváló, sőt csodálatra méltó emberajta volna.

Kovács István.

Új magyar film

Halálos csók

Zsigray Juliana és Kalmár László „filmkölteménynek”, becázi a bevezető fejezetekben a Halálos csókot, a film azonban — hűen fűzetes regényekhez illő címéhez — a leggálástalánabb ponyva. Az irónó és társa valóban „egyedülálló” alkotott: ilyen vakmerő öntudattal gyártott badarságot még nem látunk a mozi vásznon. A film meséjét még óvodás gyermekeknek is restellének elmondani, a fizetelt és vak kritika azonban „igazlmas lélektanai problémának és pszichológiai film-kísérletnek” nevezi. Egy ismeretlen foglalkozású, középkori várkastélyban élő, magányos és unatkozó hölgynek a özregmeszje támad, hogy meghal mindenki, akit megcsókol... A hölgyön ugyanis évszázados átok ül: Mátyás-korabeli démon-öse mérgezett ajkának harapós csókjaival tette el láb alól meggyűlölt lovagjait, amíg az egyik párvialdiban le nem szúrta. A film végén kiderül ugyan, hogy az egész átok-história valótlan, adégit azonban masélórán át a legostobább kísértetesdít, legizetlenebb romantikát és „leg-sötétebb középkort” kell végigszarvadnia vagy végig bosszankodnia a nézőnek. A film ugyanis — ezzel is bizonyítván ponyva-céljait — bemutatja azt ami nem történt meg... A modern keret túrhét vigjáték volna, kísértetjárással, szélhűgőhással, gyáva innással és előkelő sablonkomorvnyikkal, a hangszűl azonban a középkori betéten van, s éppen az a ponyva, Tudtuk, hogy a Szürizus után sorra következnek majd az olyan Karády-filmek, amelyekben a hősök középkoritoléteketben is megmutogatja magát, hallottuk, hogy készül már a harmadik ilyen középkorba kiránduló — pontosabban: kifélcamedő — film is, de legvalószínűbb a Szürizushoz hasonló mértéktartást vártunk ezektől a középkori betétektől. Zsigray

I R O D A L O M:

TÓTH ÁRPÁD:

ŐSZI SZÁNTÁS.

*Még hall a nyári fények zafír, rubint, agárdi
Éjszaka színteng, de már borús e szengés,
Selyembevont bokkákkal borzong már a merengés
S fájó cimpákkal szivja az élmúds szagát.*

*Már ott valószinűlten, hogy édes volt a nyár,
A déli óra úgy zeng, mint egy bús anyanyéjjel,
Milyen élénk a Múlt, mint holt, szelíd személyi kél,
Mint reszkelő kísértet, kit sírja visszavár.*

*Oh, árva már a lélek, csak fájdatmált érzi,
Mint sugaras álmdobó felszámoló beleg,
A szem szédíténi sem mer, a hivatag hegyek
Rőt barna vándorlások vad följárat idézi*

*De barna közbűnyében se deréje, se gyússa,
Hallgat a völgy óden a vasfényű ugar,
És vája az éhlt, mely gazdag és fukar
Méltó felsőbb újra, zard dacta, ősi ázsára,*

*S dh újra vettéjéke az emberi Reményiség,
E nagy makacs paraszt, s merén előre néz,
Lenyomja bús ököltel a zökkenő, néz
Vasat, míg nyögve enged a tükös, néma mélység.*

*Oh, így talán a jobb: ha seb sajjádsá bánt,
Ne is kötözze hatk Múlt, illatos paripót,
Jaj ártóher a vér a lógy kendő alatt,
De dítódt a kemény kéz, mely a jövőbe szánt.*

*Oh, így talán a jobb: mindig új, szent véleked
Zöld sarjadású: várt a vak ugar alól,
Mig majd igaz Tavasz paszintahangja szól,
S halgatják arcra, rogyva mind-mind a szenvedtekek.*

*Oh, így talán a jobb: győz az szívek reménye,
S a sádn kalondaja, a tellentő Jelen,
Ördökre összemélik egy dítga reggelien,
S mellén kájszik véres érmei kemor fénye.*

HIREK

Juliana fantáziája azonban sokkal szertelenebb, mint f... szerkesztőjé, s a rendező Kalmar László ízlését sem lehet öszmerni Hamza Akonával. A film elsősorban erotikus hatásokra vadaskik, erotikája azonban nem finom, hanem gusztagustalan. A mohó esőkök, izléstelen ágyjeltenek végtelen sorát méltóan fejezi be a meztelen vívőjelenet: épülni legnek rajta ponyvától ellított fi... s és leányaink. A film másik útkarátja Karády... A gyenge színésznő, aki azzal igyekszik itt is sikert elérni, hogy jeleneteket cseréli ruháit, a középkorban De Friesch-onhant „bűg” s vagy nem játszik, vagy túljátassa minden mondulatát.

A rendezés egyáltalán nem nagyvonalú. Néhány ötlete az elmondottakon kívül is — a képiállítás. A szereplők minden indoklása nélkül s minduntlan táncoltatta, még általában is, a középkorát — azezenesére — a várkésztési felái köd csukta, az elszorazági utikepeket erősöd kopott idegenforgalmi filmekből vágta ki, Karády kezébe lantot nyomott, de nem engedte vele, a balzsamozásról fogalma sincs. Gressual tálot szájjal összelletta meg Karádyt, nem reosztelle felhasználni a leggyakoribb filmközhelyeket, — de minek folytaszuk? A vászon túrelmes, s a közönség még túrelmebb: nem hasogatta szét a vásznat...

A színészek közül Somlay és Nagy István elviselhető, a többiek alkalmazkodnak Karádyhoz: mindent túljátásznak. A film nyelve is senjéje őszelilő: paszironyelv és sláger-muzsika. A fényképezés a film egészéhez nem illően hibátlan.

Befolyásolt: a Halálós csók figyelmeztetés az illetékesek számára: s magyar filmgyártás vajudána idején átlrodalom és álművészet a legnagyobb és fejtökéletesebb apparátussal járul meg, hogy a magyar filmgyártást a maga vonalára rántsa. A Magyar Nemzet példáiul — miközben utolsóelőtti lapján komolykodó ábrázattal igyekszik magasnívójú irodalmi és kritikai fórumokat mimálni — a Halálós csók bemutatója után egyszóvalas cikkben rájogott ezért a ponyvafilmért, s közötté a hősön megnyilatkozásait... Sapienti sat. Bálcsuk ennyi elég!

— ENKOVÉ. Smedak Ferenc felismerés az elmúlt városonap délután vasár este ártóban az apátgés templomban Kellósak Munkák.

— MOZDONYVEZETŐI VIZSGA LETÉTEL Márkus József, Gara Zoltán, Bausz József, Horváth Károly és Pataj József magányosvizsgatancokot f. hó 6. 66 7-én Huda-pisten sikerrrel letelték a mészonyvesztői vizsgát.

— HÖSHALOTT EMLÉKÖNNEPÉLY VONÓCKÓN. Vasárnap délután Váncsik közöttgés kégyvellet létezők hálalt halt Páns János 26 éves honvéd emlékezőnk, aki a múlt hétt eljén a per létezők ellen vtt harcokban hálalt halt. Az emlékély vasárnap délután 3 órakor volt megtartva a község faludán, a levetélt létezők aktájú szímbán, Hány Lajos vesztő tartott magányosnyeloni emlékköszöntést. Ringingó János szavalt. Az emlékély a dírművés emlékeztetés előt vgt.

— VASUTAS NYUDJÁROK FIGYELMÉBE. Az állomásfőnökségek szent hívja fel a hártartásvesztő esztőlön nyugdíjas és nyugdíjas alkalmassáttak, hogy részükre augusztus-november hónapra 400 kgr. engedélytél nyugdíjas és nyugdíros személyek részére még 200 kgr. összesen 50 %/o-os állulatló kedvezményt engedélyessék a Mtv. Igazgatóság elismárasnak, burgonyára, liszt, sóidgés és gyümölcsözték szállására, aki ezen kedvezményt igénybe akarja venni, az ezen kérelmet írásban nyújtsa be az állomásfőnökség engedélyesitelt.

— UJ POLGÁRSKOLAI ISZAGTÓ JÁNOSHÁZRA. A Hódmezővályeztet Makos Lajos polgári iskolai igazgató helyébe Szabó József szombathelyi polgári iskolafelügyelő helyettes Jánosváras ésmegbiaták az gazdasági teendők ellátésául.

— VASUTAI ÁTHELYEZÉSEK. A szombathelyi Üzemeltetés Karcz János óráberek kovalizsgálóit Zalaegerszegről Cselekedetekre. Udvardy János máhászott cselekedetekről Bpest: ny. pa. re helyezte át.

— UJKÖZEGYŐS HEYETTES. A szombathelyi egyetemi kamara dr. Csuk László cselekedetekről kir. közelegző állandó helyettesítéséről, Havassy Béla ny. szombathelyi kir. törvényeszték tanácselnöki kir. rendelte, aki már máhközött meg is kezdette.

SPORT Nyilatkozat

A Cselekedetek Hírlap legújabb számban olyan minálhörtelen hangú riport szálott be a Sárvaron lejáróit SLE CVSE mérő: a helyeslésséről, amely nemcsak nem fedie a tényeket, de enyhénészóva rosszdandataul fordítu volt. A cikk minden sorából kiül, hogy az nem elfogultatlan lapidóúúú, hanem elvakultságig fanatikus cselekedetekről szerkelő mérgezőt előadó kir. kerül ki. Eppen: ezért érdekel esztőlünköl előterjedés nem akarunk a Taktikát Szerkesztőség ellen sajtóperet indítani, csején a kötelező loyalléba való hivatkozással helyükre való helyreigazító sorolok szives közléni.

Tény, hogy a szóbanforgó mér közt forró légtörben zajlott le, illetve forró légtörben zajlott volna le akkor is, ha történelmen Cselekedetekbőlön járszék, hiszen egyik csapatnak az élővonalban maradásáért, a másikat a hátsó régiókból meköntelét volt egyetlen szökése a pontokra. Azt már azonban valószínűleg Kemencsallan sem hiszik el, hogy a CVSE játékosainak a Rá ba menőre kellett volna kirándulniok egy kis durvasággal. E miatt meg pont az ellenkezője történt, mert viatbatatlan tény, hogy az embermelőn jétebot éppen a cselekedetekbőlön kapus kezdte, aki a földön fejtő, letézetlen sárvari Horváth felébe minenkül személtetés kézzelbeleokozott. Kérv bizony csak azért meköntel a kiállításról, mert a bírő már másfél fordult. Más pályára nem vitte volna el szarason ezt a loyallatallagost egyetlen idegen játékos sem és mert ennek a durva felvetésnek nem voltak ko-molyab közzegkeményen, bizonyosság a helyi közönség árnyélag biggadi magáróljárás. Ami pedig az intérimelőt cikkben foglalt üveg és ködobálósálat ill-el, az egyenesen voltátlanság. A második félidőben újra kezdődik a ködobálás... Ifja többek között a cikk szerzője. Tehát a szövetségi bíró csak szerial közpörban is loyabb veszte a mérőszől. Ez már annyira neveléses állítás, amely beemléket nem, legfeljebb az iflyelén felteletés a bírőszelítélet sérti. Erdékes, hogy sem meri onok megköszentéstétél mintha az SLE játékosai csak egy szor is durvasággal ragadták volna megüket. Ebben a vonatkozásban teljesen igazat adnak nek a cikk írónak: a sárvari fut valóban nagy önmérsélettel tértek a hátsóközön séggel a hátközögöl is az ellenfél területén beemléket. Ugy gondoljak sem Sárvar, sem Cselekedetek sporttársadalmának nem érdeke, hogy hasonló hangú tiltamégeszték rontsák el a két régió rivális beemléketes vetékedését. Nincs szándékunkban a CVSE-ben rejő képezeseket vála tárgyvá tenni, de tény az, hogy legutóbb az SLE jobb volt nem egy góllal, de akár öttelhárommal. Az állilág beemléket övás elő a sportközönség iránti biztomsallatunkban, de ezek ellentéte csak óráni tudósok a mérkőzés utrájászatok.

Sorolok közléset előre is köszönve, vagyának sportbarátiról hívom fel az SLE vezetésege.

SZINÉSZEK SÁRVÁROTT

Károlyi János János színtársulata vendégkörrel a múlt szombati éin a sárvari Kőrösa-szálló nagylétszámú. A társulatban tulajdonképpen régi ismerősököt üdvözölt a város magyar művészetét szerető és pártoló közönsége. Tavaly től szereplőket vána olyan önyvezemőkkel bucsuztatott őket, amelyikre a megújuló, igaz magyar színtársulat csatlakoztatni jelenéket szeretnénk híni. Az idei színi szertem közlég bizonygye gyenge jelölőú darabokkal nyitott. Ez azonban nem a társulat, hanem kiase társulat a közönségre nagy szegényeségi bizonyítvány, mert a színészek mindegyike mindentől olyan darabokkal játszik, amelyre a várható közönségség az izlése számított. Hát! Istennek, ma már azért tuljottunk csak a mélypontra, amelyen — azidő beelőzve — a K...

színi izlése minőségességét elhárított. A háberus viszonyok le becsúszárulnak, hogy az emberek csak kisarárogás szórakozni, a mindennap gondoktól tje en kisbabadáni akarnak.

A színtársulat néhány tagja ugyan most mutatkozott be először Szarvára, de többen már tavaly is tapasztalunk. A „reglik” közöl valóság tianul szines, művészi alkáltsá kapunk Jancsó Józseföt, Bögy Lászlótól és Károlyi színgazdától. Károlyi Judit nemcsak alkáltsá feljöttél előnyösen, hanem művészi problémák megoldásában is. Az „ujak” keszt előszörön kell megemléketnek Balogh Julia bünyjáról, amely minden árja le önkéntelen tapera ragadja a helyi gátalagot Várdy Lejostan marakána szereplővel közödet a gárdá. Párnyai Kálmán istenidőm tehetőség minden más közönségség meggyerete számára. Hány Lajos és a többiek igyekszete ugyancsak minden dícséretet megérdemelt.

Közzelmonit jétegek, hogy a közönség pótólón meg a tavalyi is leggyönbök. Legutóbban azazt igyekszete táyolmaradást megadestól, hogy nekik a várható mindegy eljétevény sem elég, hogy a dícséret nem hangulatokból, hogy ók csak a févő osz színházak csölygóságban éreznek jól magukat. Pedig a vidéki színtársulatnak nemzeti szempontból talán nagyobb a jelentősége, mint a pestinek. Azaz megfontolódás: ha a városi atok nagyobb anyag lehetőségek jutnak akkor majd, de csakis akkor, feljétehető nagyobb igényekkel, dícséret, kiállítás darab és mindegy téren. De míg a magyar színházok egy oly kisemléket ajmleket ebben az országban, azaz szász esztendővel esztől, addig is a kalapall minden beemléketesedéku magyar színez sílót, azaz csak azért is, mert erre a színtársulat pályára válikokztá mert. A megbecsülés és támogatást a társulat annál inkább megérdemli, hiszen a rendkívül viszonyok hávterközében hol est, hol azt a színtársulat, vagy rendező szíllója katonasorba a háza parancsa. Egy társulat népszerűsítik, Fodor István is a színtársulat szereti le és azaz követekezések csak egy megköszentéseddel meg a bírőjellegyek beemléketesedéki.

Jövöböl méter: 14-én és 15-én szombat-vasárnap: Ván dícsé. 16-án, hétfőn: Beldöggy teaték, 17-én, kedden: Nótár kapitány, 18-án, szerdán: Viharos színtársulat, 1-én, csütörtökön: Május vitéz, 20-án: Pénteken: Színtársulat

Közönségszolgálatok. Mindenkinek, kik drága jó időszíniarát tennébe alkalmatlan állitok beemléket a közönséggel, csokorral, vagy a színtársulat bármilyen megújulásával áldoztak emléketnek, esetlen mondunk hála közönséget. A jó isten áldjon meg érte mindenkül. Cselekedetek, 1942. nov. 10. MIHÁTYI DÉNES. Kiadás: A Tarsul Szövetség Kemencsallai B. B. T. I. élelő kiadó: Takts Károly Tarsul-nyomda-nyomasa, Cselekedetek.

ELMÁR! Egy helyre állított nézők... ELMÁR! Egy helyre állított nézők... ELMÁR! Egy helyre állított nézők...